

Ordning, hvorefter Præsterne have en lille Afl, Heste o. s. v., hvorved de kunne skaffe sig selv beforsrede rundt om i Sognene. Vil man nu sige, at man ikke bør foregribe Fremtiden, vil jeg dertil sige: Vel, naar man nu har bevilget en Præstebolig uden Afl, kan man jo bevilge den eller flere med Afl, saa er ingen Udvikling foregreben, saa kan man sige, at man har bevilget baade med og uden Afl, og saa er der altsaa Mulighed for ved den fremtidige Ordning enten at gaa i den ene eller den anden Retning, men ubetinget at ville sige, at hvor der er en Kirke, maa der ikke være Præstegaard med Afl, forekommer mig at være et Princip, som vil kunne volde Bæmsfælgigheder for Gennemførelsen af Foranstaltninger, som man dog ellers fra alle Sider er enig om. — Endelig er der endnu kun en Raegtelse, som allerede er bleven omtalt af min ærede Sidemand (Steffensen), nemlig Raegtelsen af Bevillingen til to af Bisopperne. Ogsaa den skal jeg tillade mig at anbefale til det høje Ting. Jeg havde egentlig staaet i den Formening, at man var enig om, at Bevillingen skulde gives i Nat, og ud fra det Synspunkt haaber jeg ogsaa, at det høje Ting vil stænke den velvillig Opmærksomhed.

Søst: Det er et Par almindelige Bevillinger, til hvilke jeg kunde ønske i al Korthed at knytte nogle faa Bemærkninger. — Den ene findes paa § 27 under 2det Affnit q. og r., nemlig Bevillingen til en Isbryder og til en Struefærge, saa vidt muligt isbrydende, 930,000 Kr. Jeg tror, at man i høj Grad bør paastønne, at disse Bevillinger ere paa Finansloven, og jeg paastønner endnu mere, at den højtærede Indenrigsminister — hvad jeg har set af Rigsdagsstidenden — udtryffeligt har erklæret, at han ikke vil binde sig til at bruge Isbryderen til et bestemt Formaal, nemlig det Formaal at holde en Rende aaben i Fsen mellem Helsingør og Kjøbenhavn, altsaa fra Nord til Syd gennem Sundet, men at han vilde forbeholde sig at bruge Isbryderen, hvor han synes, det er passende. Jeg tror, at det er fuldkommen rigtig; thi jeg tror, at det næsten vil vise sig umuligt og ugørligt under alvorlige Isforhold at holde en saadan Rende aaben. Jeg har hørt erfarne Søfolk udtale, at det ikke lader sig gøre, og det Forsøg, man gjorde for en halv Snes Dage siden, synes at tyde paa, at det var umuligt. I flere Dage prøvede man med stort Besvær at aabne en Rende; men først efter et alvorligt og besværligt Arbejde lykkedes det paa Grund af, at der havde været stærkt

Regnsftyl, hvorved Fsen størkede bethdeligt, men Morgenen efter havde Nordenbandede fuldstændig lukket Renden og oven i Købet efter selve de Folks Udsagn, som vare om Bord paa Bryderen „Thor“, vilde denne Rende end ikke kunne have været benyttet af andre Skibe end Isbrydere. For øvrigt skal jeg bemærke, at det var et meget lovligt Forsøg, da Isbryderen let kunde være kommen i Besæt i Fsen, og dermed Forbindelsen med Sverige have været afstaaet, da Dampfærgerne ikke kunde lægge til ved Sverige paa Grund af Isforholdene, og dette vilde sikkert vække megen Misnøje, men selv om man kunde benytte en saadan Isbryder til at aabne den paatænkte Rende, kan jeg egentlig ikke se, at det er ganske nødvendigt; thi vi have set for Djebliffet, og vi se stadig under Isvintre, at Helsingørs Havn næsten altid kan besjæles, selv under meget alvorlige Isforhold, og hvis altsaa Isforholdene i Kattegattet tillade det, kan Kjøbenhavn benytte Helsingørs Havn som sin Udhavn. (Det. Hansen: Jeg siger Tak!) Det ærede Medlem siger Tak, ja ganske vist er der meget lidt Bolværksplads i Helsingørs Havn; men den Mangel kan afhjælpes ved Havnens Udvidelse. Hvis der staffles tilstrækkelig Bolværk, hvis man faar en Kystbane eller Dobbeltspor paa Nordbanen, tror jeg, at al Import og Eksport fra Kjøbenhavn uden nogen nærværdig Beløstning kunde lade sig udføre over Helsingør i Isvintre; men hvorledes det er eller ikke er, er det nødvendigt at have en Isbryder i Reserve, og jeg skal gentage, at jeg paastønner at Bevillingen er kommen paa Finansloven. — Der er ogsaa et andet Punkt jeg kunde ønske at berøre, det er den Bevilling, som er given paa § 26 III. Nr. 36 til Udgifter ved Restauration af det saakaldte Helligaandshus i Randers. Jeg tror, at det i og for sig er heldigt, at man søger at bevare disse interessante Bygningsværker, men Grunden, hvorfor jeg egentlig fremhæver dette her, er den, at jeg betragter den her opførte Bevilling som et Præcedens, naar der senere en Gang bliver Spørgsmaal om at restaurere en meget interessant gammel Bygning i Helsingør, nemlig et gammelt Munkeløster, som nu bruges til en velgørende Stiftelse, Helsingørs almindelige Hospital; jeg gaar da ud fra, at der saa ogsaa maa blive vist Belvilje over for en Bevilling dertil. Jeg ved, at den højtærede Kultusminister interessere sig varmt for at bevare denne karakteristiske Bygning fra Munketiden. Jeg haaber ogsaa, at den høje Rigsdag, naar Spørgsmaalet en Gang foreligger, vil stille sig velvillig dertil.